

És qüestió de respecte i de llibertat religiosa

Romà Casanova, bisbe de Vic

De vegades es posen en qüestió els signes religiosos en els cementiris municipals. És evident que els temps de cristiandat han passat a la història i que una societat majoritàriament cristiana va desaparèixer: entre nosaltres hi ha creients d'altres religions i molts conciutadans no en professen públicament cap; fins i tot n'hi ha molts que són militantment contraris al cristianisme i als seus signes. Tanmateix, la llibertat de tothom s'ha de respectar sempre.

No es pot negar, basant-se en un uniformisme tècnic, la presència de signes gràfics (símbols o paraules) en les sepultures

Els cementiris de titularitat parroquial són testimoni d'una realitat cristiana fonamental: la nostra fe ens duu a l'esperança que la mort no té la darrera paraula. Sabem que Crist, quan es manifesti ple de glòria i majestat, a la fi dels temps, desvetllarà d'entre els morts els qui han cregut i esperat en ell. Per això, els cristians enterraven sempre els seus difunts a redós dels temples, i aquest lloc era considerat sagrat. El terme *cementiri* (denominació cristiana dels llocs de sepultura) té la seva arrel en la paraula grega *koimētērion*, que vol dir «dormitori». Per als cristians, els cementiris no són «necròpolis» (ciutats de la mort), sinó més aviat llocs d'esperança: dormim a l'espera que Crist ens desvetllarà.

Els cementiris dels nostres pobles i ciutats tenen el seu origen en aquesta afirmació d'esperança que neix de la fe. A causa de les pestes i pandèmies sofertes al llarg de la història, en molts llocs, a partir del segle XIX, els cementiris foren traslladats als afores de les poblacions, per raons sanitàries, i alguns passaren a titularitat municipal. Ara

bé, es van assumir totes les obligacions de respecte als qui hi eren enterrats i a les seves famílies: respecte al caràcter sagrat de les sepultures, degut a la dignitat de la persona, així com també a les seves creences religioses.

El moment de la mort i de la sepultura és de gran significat religiós. Els signes religiosos en els cementiris o en les sepultures són expressió de la llibertat religiosa. A ningú no se li pot negar, basant-se en un uniformisme tècnic, la presència de signes gràfics (símbols o paraules) en la seva sepultura o en la d'un familiar. El respecte a la llibertat religiosa —quan s'invoquen avui en dia tantes llibertats!— és necessari per a la convivència i la pau. I aquesta llibertat religiosa inclou el dret a ser enterrat d'acord amb les conviccions de fe. Naturalment, això val tant per a un jueu, com per a un musulmà o un cristià, o bé per a una persona de qualsevol religió o confessió. En els cementiris ens hi juguem, doncs, el respecte a les persones i l'exercici de la llibertat religiosa.

